

at hvis børn begår kriminalitet, så skal de efter tredjegangskriminalitet kunne sættes i livstidsfængsel? Det har Dansk Folkepartis formand i hvert fald sagt ved adskillige lejligheder.

Som retsordfører vil jeg godt have at vide: Er det Dansk Folkepartis retspolitik?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg er helt sikker på, at i forbindelse med at stjæle en pizza for tredje gang er der ingen, heller ikke i Dansk Folkeparti, som kunne forestille sig at sætte vedkommende i fængsel på livstid. Der menes uden tvivl en anden form for kriminalitet, typisk personfarlig kriminalitet.

Men i forbindelse med et almindeligt tyveri af en pizza eller en bamse i en legetøjsbutik er jeg sikker på, at der ikke er nogen i Dansk Folkeparti, der vil sige, at vedkommende så skal sidde på livstid.

Kl. 12.55

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Det er ikke, fordi jeg skal gøre mig til dommer over, hvorvidt det er hr. Morten Bødskov, der har ret i, at kriminaliteten er faldende for de unge, eller det er hr. Per Dalgaard, der har ret i, at den er stigende. Men jeg tror, og jeg håber på, at det er hr. Morten Bødskov, der har ret. Jeg tror på, at det er hr. Morten Bødskov, der har ret.

Kunne hr. Per Dalgaard så ikke sammen med undertegnede og også hr. Morten Bødskov glæde sig over, at det går den vej, for det viser da, at det samarbejde, som Dansk Folkeparti har med regeringen med tiltag over for unge mennesker, har virket? Kan det ikke få et glædesudbrud frem fra hr. Per Dalgaard? Det kan det i hvert fald fra mig. Også påskønnelsen fra Socialdemokraterne er jeg glad for.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil meget gerne glæde mig sammen med hr. Karsten Nonbo og hr. Morten Bødskov. Så kan vi jo sætte os ud bagved og drikke en kop kaffe og kigge på nogle af de papirer, som jeg har, og så vil jeg meget gerne se på de papirer, de to andre herrer har. Så kan vi jo se, hvem der får ret.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak. Det er nu justitsministerens tur.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil da også gerne takke alle ordførere, synes jeg, for en god debat, der jo netop handler om at finde balancen i på den ene side at sikre barnets tarv i disse sager, hvor et barn under den kriminelle lavalder har været involveret i ulovligheder, og på den anden side selvfølgelig også sikre hensynet til efterforskningen, sikre, at de forbrydelser, der bliver begået, bliver opklaret på den vis, som samfundet forventer, men altså uden at barnets tarv tilsidesættes.

Jeg vil ikke forlænge debatten her i dag med udførlige besvarelser af nogle af de problemstillinger. Det, jeg også har hørt mange ordførere efterlyse, er selvfølgelig en grundig udvalgsbehandling. Det er vi absolut indstillet på. Jeg er også glad for den tilkendegivelse, der er kommet fra flere af ordførerne om, at vi allerede i forbindelse med de indkomne høringssvar jo har modereret lovforslaget, således at der er sat en maksimumsgrænse, for så vidt angår enrumsanbringelser. Der har vi lyttet til noget af kritikken. Jeg synes, at lovforslaget har en sådan karakter og er så væsentlig for vores opfattelse af, hvordan samfundet skal tackle den her gruppe af unge, at vi vil bestræbe os meget på også under udvalgsbehandlingen, at vi får fundet nogle løsninger, som vinder bred anerkendelse i Folketinget, så også det her lovforslag får en meget bred tilslutning. Det synes jeg vil være godt og væsentligt i en sag, der omhandler et så alvorligt emne.

Retsudvalgets formand, fru Anne Baastrup, var inde på, at noget af det, der har været efterlyst i forbindelse med høringssvarene, har været at få en høring omkring problemstillingen. Det er jo sådan lidt oppe i tiden med at have høringer. Men jeg vil da sige til fru Anne Baastrup, at det er vi absolut indstillet på at deltage i og også gerne på at hjælpe med, at en sådan høring kan blive etableret, hvis det er det. Retsudvalget finder er den fornuftige måde at gribe sagen an på, så vi får de her problemstillinger ordentligt bearbejdet.

Det, man netop skal have sig for øje, er jo, at nogle af de organisationer, som i hvert fald ingen kan beskyldes for ikke at ville barnets tarv det godt, jo bl.a. har påpeget problemstillingen omkring en øget mulighed for advokatbeskikkelse.

På den anden side ved jeg også, at børneorganisationer og andre jo ikke ønsker hverken at procesliggøre eller forsøge at skabe et regime, hvor unge mennesker lige pludselig begynder at